

[Handelsministeren.]

Jeg tvivler meget paa, alle Forhold taget i Betragtning, at det senere vil blive muligt at faa en Overenskomst, der er mere fordelagtig for Staten end den, der nu er sluttet. Men bevares, vil de to Partier ikke have den, saa har de jo Magten til at forhindre, at den bliver ophøjet til Lov, for de har jo de to Stemmer i Landstinget, som kan gøres gældende over for Fler-tallet her i Folketinget.

Der er, hvad jeg allerede har sagt, ikke noget til Hinder for, at der kan ændres ved forskellige Bestemmelser i Lovforslaget. Der kan meget vel, uden at man rører ved det fundamentale i Overenskomsten, røres ved Rigsdagens Repræsentation; om man vil have denne paa den ene eller den anden Maade, kan efter min Opfattelse ikke være afgørende, det er heller ikke afgørende for Regeringen, det kan vi forhandle om, og dette har jeg tilkendegivet under de Forhandlinger, der er ført i Folketingsudvalget. Der er aldeles ikke fra min Side stillet noget Ultimatum til de paagældende Partier. Jeg har oven i Købet i Overensstemmelse med Ønsker, der er fremsat under Forhandlingerne i Folketingsudvalget, stillet Ændringsforslag, som ikke er saa helt uden Betydning.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, at det er en latterlig Tanke af mig, at det ærede Medlem i 1928 ved sine Udtalelser tænkte paa andet end de Vanskeligheder, der kunde opstaa ved, at Socialdemokratiet ikke vilde opfylde Bestemmelsen om at sælge Landmandsbank-Aktierne. Jeg har udtalt mig herom, og der er egentlig ikke noget nyt at sige i den Sag, heller ikke efter at det ærede Medlem har udtalt sig; thi Forholdet er jo dette, at efter at Loven var vedtaget i 1928, havde den daværende Regering Myndighed til at afhænde Aktierne, selvfølgelig vel ikke i de første Maaneder efter, at Loven var vedtaget. Men det var jo en klar Sag, at Regeringen normalt havde en Levetid af 2—3 Aar frem i Tiden fra 1928, og det ærede Medlem kunde dog ikke, medmindre han tvivlede enten paa sig selv og sit eget Parti eller det Parti, han samarbejdede med, Venstre, være i Tvivl om, at saa maatte Aktierne kunne blive solgt, inden der kom en socialdemokratisk Regering, idet det normale Folketingsvalg først vilde finde Sted 2—3 Aar efter Vedtagelsen af Loven af 1928.

Jeg har derfor god Grund til at sige til det ærede Medlem, at det er højst be-

synderligt, at han allerede i 1928 kunde nære saadanne Tvivl, som han her har givet Udtryk, og derfor har jeg spurgt, om han allerede paa det Tidspunkt omgikkes med Tanker om at styrte Ministeriet Madsen-Mygdal. Hvis det er rigtigt, er det altsaa ikke nogen Tilfældighed, at det ærede Medlem i 1928 styrkede Ministeriet Madsen-Mygdal, det maa han altsaa allerede paa det Tidspunkt have haft i sine Tanker at ville gøre.

Niels Frederiksen: I Anledning af de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Pürschel fremsatte, vil jeg gøre opmærksom paa, at Forholdene vedrørende Pengeomsætningen baade inden for Landet og Landene imellem paa mange Maader har forandret sig siden 1928. Der gælder ganske andre Lovregler og Vilkaar for Pengeomsætningen nu end da. Vi har bundet Indlaansrenten i Pengeinstitutterne, vi har Statskontrol med Udlaansrenten, vi har en Tilstand, pengelig og pengeomsætningsmæssig set, som efter min Mening fuldkommen berettiger, at man bedømmer det foreliggende Problem ud fra de Tilstande, der hersker i Øjeblikket. Og jeg overlader til det ærede Medlem Hr. Pürschel at agere standhaftigt Tinsoldat, selv om det er dumt.

Med Hensyn til den Stilling, vort Parti indtog ved Behandlingen af Landmandsbank-Loven i 1928, vil jeg gøre det ærede Medlem Hr. Pürschel opmærksom paa følgende: Det har aldrig været Det radikale Venstres Stilling til Spørgsmaalet, at Landmandsbankens Aktier som privat Bank skulde bydes ud til enkelte Personer eller Institutioner; skulde den være en privat Bank, saa skulde den hvile paa et bredt Grundlag, som gav Sikkerhed for, at den som privat Pengevirksomhed tog de Hensyn til Laantagerne, som en privat Virksomhed burde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Den højtærede Handelsministers Spørgsmaal til mig kommer jo overhovedet ikke denne Sag ved; men naar den højtærede Minister spørger, om det var Tilfældigheder, der prægede Det konservative Folkepartis Handlemaade i Foraaret 1929, skal jeg gerne svare, at det var det ikke. Det Spørgsmaal har jeg besvaret nogle Gange tidligere, men, som